

Svědectví: 5. “Biblické mužství” poškozuje muže

Pseudobiblická patriarchální ideologie a její genderové role škodí nejen ženám, ale i mužům.

Svědectví

“Biblické mužství” poškozuje muže

V posledních několika letech se objevila spousta knih a dalších děl kritizujících „biblické mužství a ženství“. Prominentní křesťanské ženy jako Aimee Byrdová, Kristin Kobes Du Mezová a nyní Beth Allison Barrová napsaly důležitá díla zpochybňující pseudobiblickou kulturu škodlivých genderových rolí v nedávném období amerického evangelikalismu.

Jedním z nejdůležitějších vrcholů této nedávné výzvy vůči takzvanému „biblickému mužství a ženství“ byl způsob, jakým poškozují ženy v církvi. Nespočet žen přišlo s příběhy o tom, jak trpěly pod pseudobiblickou, patriarchální ideologií.

Ale hlasy jako Byrdová, Du Mezová a Barrová poukázaly také na něco jiného:

Tyto genderové role škodí také mužům.

Budu vám vyprávět svůj vlastní příběh o emocionálním a duchovním poškození, které mi ideologie “biblického mužství” způsobila.

V žádném případě si nepřeji umenšit utrpení žen nebo od něj odvést pozornost. Jednoduše bych se chtěl podělit o své vlastní zkušenosti a vyjádřit tím podporu a solidaritu se svými sestrami v Kristu.

Šikana, sport a „válečníci“

Byl jsem mladý student na vysoké škole v Southern Baptist School, několik týdnů v prvním semestru a mluvil jsem se svojí matkou po telefonu. Vyprávěl jsem jí o tom, jak mě někteří kluci z mé koleje pozvali k účasti na malé skupině na studiu knihy Johna Eldredgeho *Divoké srdce*. Nikdy nezapomenu, co mi řekla moje máma: „Ach jo. Tvůj otec i já tu knihu nenávidíme.“

Vzhledem k popularitě této knihy jsem byl zaskočený. Moje matka mi vysvětlila, že mě ostatní chlapci na mé křesťanské základní škole těžce šikanovali, a když moji rodiče oslovili rodiče těch ostatních chlapců ohledně jejich šikany, jejich rodiče jim citovali z této knihy *Wild at Heart*, aby omluvili agresivní, panovačné a někdy i násilné chování svých synů.

Knihy *Wild at Heart* je důležitým dílem v tapisérii „biblického mužství“, která idealizuje tento vzor maskulinity „bojovník – lovec – sportovec“. Biblický ideál Kristovy pokory a slabosti je v této knize odsunut stranou ve prospěch tvrdého a drsného macho chlapa.

Ve své knize *Jesus and John Wayne* Kristin Kobes Du Mezová zkoumá, jak John Wayne nahradil Krista jako vzor „biblické mužskosti“ ve většině americké evangelikální kultury.

I když jsem fyzicky v pořádku, nikdy mě nebavilo sportovat a nikdy jsem nebyl zvláště atletický. Také jsem nikdy nebyl moc velký bojovník. To v kombinaci se šikanou stačilo k tomu, abych prohloubil svoji intenzivní nejistotu na základní, střední a vysoké škole. Ale také jsem musel zápasit s pocitem, že jsem nedosáhl Božího plánu pro muže.

Mohou být muži a ženy opravdu přátelé?

Takzvané „biblické mužství“ také vážně narušovalo moji schopnost navazovat v průběhu let zdravé vztahy s dívkami a ženami. „Chlapci si hrají s chlapci a dívky s dívkami,“ takto určuje vztahy logika ideologie „biblického mužství“.

A v době, kdy dosáhnete věku, kdy můžete vytvářet zralejší vztahy, je zde nová bariéra: sex.

Typická linie zásad této ideologie zní asi takto: „Muži jsou vizuálně stimulováni a mají mnohem větší touhu po sexu než ženy. Ženy proto musí přijmout zvláštní opatření, aby zabránily tomu, aby muži klopýtli, a muži se musí neustále chránit před tím, aby podlehli své neustálé touze po sexu. *Jakýkoli* druh intimity mezi muži a ženami je potenciální branou k sexuálnímu hříchu.“

Ženy jsou nuceny k nespravedlivému vyššímu standardu, v němž jsou odpovědné za kontrolu jak svých sexuálních tužeb, tak i mužských. Na druhé straně jsou muži nuceni věřit, že jsme motorem sexuální touhy připraveným spustit při sebemenší provokaci.

Řešením je vzdálenost. Udržujte stálé hranice a odstup. Dokonce i když se namlouváte (*ne* randíte), nelíbejte se až do svatebního dne!

Teprve když jsem na konci střední a začátku vysokoškolského studia začal navazovat silná přátelství se svými kolegyněmi, uvědomil jsem si, jak je to směšné. S jednou z mých nejlepších kamarádek jsme byli často odsuzováni ostatními, kteří se domnívali, že máme romantické pletky.

„Biblické mužství“ vstúpilo mylný předpoklad, že romantická přitažlivost a sexuální touha jsou endemické prakticky pro každý vztah mezi mužem a ženou mimo jejich biologickou rodinu.

Moji rodiče a sestry mi díky Bohu pomohli tuto chybu pochopit. Povzbuzovali moje přátelství s

mladými ženami a nikdy mi nepodsouvali myšlenku, že jsem riskoval sexuální hřích tím, že jsem si byl blízký s dospívajícími dívkami. Ale moje rodina vedla těžkou těžkou bitvu s lidmi kolem, kteří tomu věřili.

Sexualizace mužského přátelství

Nejškodlivějším prvkem „biblického mužství“ však byl způsob, jakým mě přimělo zpochybňovat svou vlastní sexualitu.

Od doby, kdy mi bylo 17, až do doby, kdy mi bylo 21, jsem vážně přemýšlel o tom, jestli snad nejsem gay nebo bisexuál. Nakonec jsem si uvědomil, že nejsem, ale trvalo mi ještě několik let, než jsem pochopil, proč jsem vůbec zpochybňoval svou sexualitu.

Během mých let pozdního dospívání a na počátku mých 20. let jsem si začal užívat stále hlubší přátelství s dalšími mladými muži. Tato přátelství se vyznačovala citovou zranitelností a otevřenou náklonností. Objetí, braní kolem ramen jeden druhého a neironické výroky: „Miluji tě, člověče,“ vystihovaly moje nejbližší přátelství s muži během těchto let.

Ale téměř celý svůj život jsem do té chvíle strávil vštěpovaným přesvědčením, že takové chování a takové mluvení je „homosexuální“. Plakat s jinými muži je homosexuální. Projevovat fyzickou náklonnost k jiným mužům je homosexuální. Muž, který říká: „Miluji tě, kámo.“ jinému muži, je gay. A být gayem je jedním z nejhorších hříchů, jaké jste kdy mohli spáchat. Tak mi to bylo řečeno.

Moje zkušenost v žádném případě nepatří do komunity LGBTQ. Ale zajímalo by mě, kolik mladých mužů pochybovalo o své sexualitě a / nebo genderové identitě z podobných důvodů jako já, kvůli ideologickému učení o takzvaném “biblickém mužství”. A kolik z těchto mladých mužů následkem toho upadlo do deprese, nenávisti k sobě a pokusilo se o sebevraždu?

Věřím, že existuje něco jako biblické mužství a ženství. Nelze jej však najít ve škodlivých stereotypch a rolích pro pohlaví takzvaného “biblického mužství a ženství”, kterým jsem se naučil v období mého dospívání v mém sboru.

Joshua Sharp

[Baptist Standard](#)

Joshua Sharp

Joshua Sharp

Joshua Sharp je spisovatel a učitel Bible žijící ve Waco. Je držitelem titulu Master of Divinity z Truettova teologického semináře.

Joshua slouží v různých službách v prvním baptistickém sboru ve Waco. Pochází ze sboru Missouri Ozarks, ale strávil několik let svého dětství v Chihuahua v Mexiku, kde jeho rodiče sloužili jako misionáři. Má také bakalářský titul Bachelor of Arts a je graduován také v psychologii a křesťanských studiích jihozápadní baptistické univerzity v Bolívaru, Southwest Baptist University, Mo., a připravuje se na kazatelskou službu.

Vyjádřené názory jsou výhradně názory autora.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)